

Erdstraole

Mit de hittegolf veuriege moand zag ik ze wir loope. Dâ weure een paar wichelaors. Die weure vur de boere aon 't zuuke naor plekke waor een kwel zat. Er kon dan daor een pumpke geslage worre um de biste en 't grès van 't hoognodiege waoter te veurzien.

Vroeger deej Hanje van Kee uit Echeld dâ. Die gong mit zo'n wichelroede erdstraole zuuke. Grutse miense zegge daor 'aarstralen' tegen. As bij een duiveboer de duive slech afkwame, wier Hanje gevraoge um te kijke of 't hok soms bove zo'n erdstraol stong. 't Hek wier dan verzet en wâ waor is is waor, de duive vlooge dan veul bèter.

Zo was er in Eldik een getrouwd stel, die er alles veur deej een keind te krijge. Mar 't gong nie. Tot dâ'ze op de gedachte kwame dâ 't liddikant wel es bove op een erdstraol kon staon. Hanje wier gevraoge um te komme kijke en te zuuke. En ja heur, 't bed stong precies bove zo'n rotstraol. Mit behulp van 't vrouwtje zette anje 't in de aandere hoek van de slaopkamer. Laot nou op de kop af nege maonde laoter Franske gebore worde. Wâ hadde ze een schik.

Nao anderhalf jaor zeej manlief: 'ons jungske mot er nodieg een speulkammeraodje bij hemme', 't Vrouwtje was 't daor ruurend mee ins. Mâr zeej ze ik wit nie of 't deze kir wir zo vlot zal gaon, want ik hè geheurd dâ Hanje van Kee de klompe achteruit gegooïd het. Breeroo zou zeggen: 't kan verkeere...

Wâ zedde gij,
Hannes